

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1918"

Szerző:

K. J. dr

Cím:

Védjük meg a
penziók lakóit

Forrás:

Hívtársasági Újság

Bnr

1918. 12. 28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Védjük meg a penziók lakóit.

Lakásnélküliek és menekültek zsarolói.

Az elmúlt napokban fölszólaltunk a kávéházak árdragításai ellen s a makacs és szertelen uzsorára fölthivtuk az árvizsgáló bizottság figyelmét. A hozzánk érkezett panaszos levelek megmutatták, milyen alapos és mennyire sürgős volt a leleplezésünk, amelyben voltaképpen nem a kávésokat, hanem az árvizsgáló bizottság régebbi bürokratikus munkát, sőt a pesti embert leplezték le önmaga előtt, mert a hallatlan árdragításnak legfőbb oka a kávéházi ember könnyelműsége, isteni közönye, amellyel tudomásul veszi az árak mai emelkedését.

A pesti ember természetrajzához tartozik az a keleties vonás: a hatosok és koronák mindennapi bőkezű és előkelő osztogatása — nem a pincérnek, hanem a kávésnak, vendéglősnek. Jellemző adat erre, hogy kávéházban megváltott pesti polgárok sohasem tudták megmondani, mennyibe is kerül az ebéd utáni pikoló, a délutáni, azaz hogy esti kávé? Ma sem tudják.

Batizánk azonban nem állott meg a kávéházi kasszájánál. Van egy sötétebb terrénuma az árdragításnak, az élelmiszeru sorának, ahová nem téved rendőri szem, az árvizsgáló-bizottság detektívjei meg éppen elhanyagolják az uzsor-

rának eme pompás vadászterületeit. A budapesti penziók dzsungeljében hizik legkövérebbre a háborús uzsora. Ismerjük az okát is annak, miért nem védte meg a hatóság a penziók lakosait.

Tény, hogy a vendégek ötven-hatvan százaléka a hadigazdagok közül került ki, akiknek a bőre alatt nem fért már el a pénz, megunták a régi lakást, beköltöztek a penziókba, soha nem élvezett kényelemben élni, uri módon enni, kiszolgáltatni magukat. Fizettek, amennyit a padrone kért. Ez volt a penzió-lakók típusa a háboru alatt. De lassankint lakáshoz jutottak, fényes berendezést vásároltak s otthagyták a penziót. Helyükbe új lakó jött: a lakáshoz nem jutott, harctérről visszavért orvos, ügyvéd, kilakoltatott polgárember, akik mind most járják a lakáskeresés kálváriáját, mert a penzióban csak ideig-óráig élhetnek, ha nincs vagyonuk vagy bankigazgatói jó jóvedelmük. Ahogy hazatértek egyik szállóból a másikba kergette őket a hatóságok szigorú rendelete, örömmel kaptak a penziók méregdrága szállásán, azt hitték, rövidesen lakáshoz jutnak, de a sors utjai kifürkészhetetlenek, valamint a megszerezhető lakások címei is — az agyonkínzott penzió-lakók nem

tudnak szabadulni vendéglátó gazdáiktól, akár 1917. az örömlány a nyilvános házból.

Mert a budapesti penzió nem az a kedves, szolid és főleg igen olcsó otthon, amilyen az angol bording-house, nem olyan nyájas, családias és ismét nagyon olcsó szállás, mint a párisi kis szállók, sem a ragyogóan tiszta német penziók. Pesten hiába keressük ezeknek a mását, itt rabitzfalak és kimustrált szállodai butorok, legjobb esetben hideg pompa jelenti az intimitást, az előkelőséget pedig a felháborítóan magas árak. Budapesten alig van olyan penzió, ahol havi ezer koronán alul lakást és ellátást lehet kapni a megfelelő összeköttetésekkel rendelkező új vendégnek.

De van olyan penzió, ahol havonta négy-öt ezer koronába kerül az élet, igaz, hogy ezek kitünő konyhát, szakácsot tartanak. A három-négy szobás lakásokban berendezett penziókat nem is sorozhatjuk ide s még ott is hat-nyolc-száz koronát követelnek a kényszerhelyzetben levő vidéki menekültektől. A penziókban idegennek nincs hely. Csak úgy akárki nem juthat be a gyönyörűség hajlékába, magas protekció kell hozzá, mint láttuk René herceg esetében, akinek csak Pálmay Ilka tudott lakást szerezni a Kaplony-utcai penzióban.

Az árvizsgáló-bizottság és a rendőrség figyelmébe ajánljuk a kis penziókat, amelyeknél drágább szálloda nincs Pesten, legfeljebb a parádés szanatóriumok. Ezekről is lesz még szó.

(K. J. dr.)